

Otvoreno pismo

Upućeno

g-đi Teodori Bakojanis (Theodora Bakoyannis), bivšoj ministrici vanjskih poslova Grčke,

g-dinu Deniz Bajkalu (Deniz Baykal), bivšem predsjedniku Turske republikanske narodne partije (CHP),

g-dinu Žan-Mariu Bokelu (Jean-Marie Bockel), bivšem francuskom državnim sekretaru za pravdu,

g-dinu Mevlutu Čavusolu (Mevlüt Çavuşoğlu), turskom ministru za EU i šefu pregovaračkog tima, bivšem predsjedniku PSVE,

g-dinu Agustinu Kondeu (Agustín Conde), članu španskog parlamenta,

g-dinu Mikulašu Džurindi (Mikuláš Dzurinda), bivšem slovačkom premijeru,

g-đi Šeril Gilani (Cheryl Gillan), bivšoj državnoj sekretarki Velsa,

g-dinu Paskalu Nesiju (Pasquale Nessa), bivšem članu italijanskog Senata, bivšem članu PSVE,

g-dinu Luki Volonteu (Luca Volontè), direktoru fondacije Novae Terrae, bivšem članu italijanskog parlamenta i bivšem predsjedniku grupe Evropske narodne partije u PSVE,

g-dinu Robertu Volteru (Robert Walter), šefu delegacije Velike Britanije u PSVE,

g-dinu Džordi Šukli (Jordi Xuclà), predsjedniku ALDE grupe u PSVE

i još [114 sadašnjih i bivših članova Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope](#) (PSVE).

Pariz i Beč, 23. april 2014.

Poštovani članovi PSVE,

Prošle godine vi ste dali sudbinski glas na sastanku Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope. U januaru 2013. vi ste odbili prijedlog rezolucije izvjestioca za političke zatvorenike u Azerbejdžanu, koga je vaša Skupština imenovala 2009. Njegova rezolucija je bila poražena sa 125 glasova protiv i 79 glasova za.

Ova rezolucija je upozorila da pitanje političkih zatvorenika u Azerbejdžanu ostalo neriješeno. Rezolucija naglašava da su „[političari i aktivisti koji su povezani sa opozicijom, kao i novinari, blogeri i miroljubivi demonstranti](#)“ bili i dalje hapšeni u Azerbejdžanu i da to predstavlja sistematičan problem.

Navedeno glasanje u PSVE poslalo je veoma loš signal vlastima u Azerbejdžanu.

Dana 26. decembra 2012., u iščekivanju glasanja PSVE, predsjednik Azerbejdžana je amnestirao nekoliko političkih zatvorenika. Kada je rezolucija odbijena i novi izvjestilac nije izabran, talas novih hapšenja je započeo.

Mnogobrojne organizacije za ljudska prava su upozoravale da se ovo može dogoditi. Također su to bili uradili i članovi PSVE koji su podržali rezoluciju. Viola fon Kramon-Taubadel je izjavila:

„Politika okretnih vrata se koristi kao taktika da bi se ušutkali nezavisni novinari. To je igra mačke i miša, u kojoj su oni uhapšeni, oslobođeni pa ubrzo potom ponovo uhapšeni. Svakome je jasno da sljedeći put to može biti neko od njih.“

Nemaju sva glasanja u PSVE neposredne posljedice. Ovo je imalo. Čak je i dovelo do hapšenja onih ljudi koji su se oslonili i radili za Vijeće Evrope u Azerbejdžanu.

Vjerovatno ste čuli za slučaj Ilgara Mamadova, lidera opozicione partije i direktora Političkog programa Vijeća Evrope u Bakuu; a možda znate i o Anaru Mamadliju, predsjedniku vodeće grupe za praćenje izbora, koji je savjetovao izvjestioca PSVE o političkim zatvorenima. Obojica su vjerovali u Vijeće Evrope. Obojica su uhapšeni 2013. Mamadov je osuđen na sedam godina zatvora u martu ove godine. Suđenje Mamadliju je počelo 21. aprila 2014. Kao da su vlasti u Azerbejdžanu odlučile da stave svoj prst u oko PSVE.

Policija je također uhapsila desetine mladih ljudi između januara i maja 2013. Oni su protestovali protiv smrti vojnika poginulih u oružanim snagama van borbe. Neki od njih su bili optuženi za posjedovanje nelegalnog oružja i za planiranje masovnih nemira. Njih sedam su članovi NIDA, omladinske organizacije za demokratiju. Jedan je član Slobodnog omladinskog pokreta. Oni se suočavaju sa zatvorskim kaznama od 6,5 do 8,5 godina.

Trenutno osam mladih uhapšenih aktivista, uzrasta od 18 do 30 godina, je počelo štrajk glađu. Oni rizikuju svoje zdravlje, možda i živote. Ovo je moglo biti izbjegnuto. I dalje se može izbjeći.

Mi se nadamo da ste vi u međuvremenu shvatili da je vaša odluka u januaru 2013. bila pogrešna. Da je bila greška što ste vjerovali represivnom režimu. I da je ljudska cijena ove greške velika i da rizici i daljerastu.

Amnesty International je svih osam mladih aktivista, kao i Mamadlia i Mamadova, priznao kao zatvorenike savjesti.

Pozivamo vas, u svjetlu dramatičnog pogoršanja situacije u Azerbejdžana i štrajka glađu ovih mladih ljudi, da se sada potrudite i ispravite posljedice vaše odluke.

Posebno se nadamo da ćete razmotriti da uradite sljedeće:

- da zatražite od predsjednika Ilhama Alijeva da dâ amnestiju Ilgaru Mamadovu, Anaru Mamadliju i 8 mladim aktivistama koji štrajkuju glađu prije nego što Azerbejdžan preuzme predsjedavanje Komitetom ministara Vijeća Evrope 14. maja 2014.;
- da zatražite od Generalnog sekretara Vijeća Evrope da hitno putuje u Azerbejdžan i da se snažno i energično založi za oslobađanje prethodno pomenutih i mnogih drugih političkih zatvorenika;
- da podržite inicijativu da se imenuje novi izvjestilac za političke zatvorenike i da on istraži trend hapšenja u Azerbejdžanu od glasanja u januaru 2013.

Ovdje se krije gorka ironija: kako se Azerbejdžan priprema da preuzme predsjedavanje Komitetom ministara Vijeća Evrope, broj političkih zatvorenika nikad nije bio veći nego sada. Danas postoji još mnogo više političkih zatvorenika u Azerbejdžanu nego ovih deset. Ne bi trebalo da postoji nijedan politički zatvorenik u zemlji članici Vijeća Evrope. PSVE, od januara 2013., je mnogo puta zažmirila pred problemom političkih zatvorenika u Azerbejdžanu. Nadamo se da ćete nam vi pomoći da ovo promjenimo, prije nego što bude prekasno.

Sa poštovanjem,

Gerald Knaus, Kristof Bender, Emin Mili,

Evropska inicijativa za stabilnost